

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy klauzulę 2 ust. 6 dyrektywy Rady 96/34/WE ⁽¹⁾ z dnia 3 czerwca 1996 roku należy interpretować w ten sposób, iż poszanowanie praw nabywanych obejmuje dożywotnią rentę z tytułu całkowitej i trwałej niezdolności do wykonywania dotychczasowego zawodu, powstałej w okresie korzystania z rocznego urlopu rodzicielskiego, w formie zmniejszenia wymiaru czasu pracy i wynagrodzenia, a spowodowanej chorobą zawodową wywołaną świadczeniem pracy na rzecz przedsiębiorstwa, które wyraziło zgodę na zmniejszenie czasu pracy, a choroba ta ujawniła się w okresie korzystania z tego urlopu, biorąc pod uwagę fakt, iż wypłata takiego świadczenia przez instytucję zabezpieczenia społecznego opiera się na wstąpieniu w miejsce przedsiębiorstwa, na mocy stosunku ubezpieczenia obowiązkowego z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy należy interpretować cytowany powyżej ustęp w ten sposób, iż gwarancja, którą ustanawia ulega ograniczeniu przez przepis prawa krajowego, który dla celów ustalania wysokości renty z tytułu trwałej niezdolności do pracy z powodu choroby zawodowej uwzględnia wynagrodzenie otrzymywane przez dotkniętego tą chorobą pracownika oraz składki rzeczywiście opłacone z tego tytułu w okresie dwunastu miesięcy poprzedzających zdarzenie wywołujące prawo do świadczenia, w którym to okresie pracownik w większości korzystał ze wskazanego powyżej urlopu i pracował w zmniejszonym wymiarze czasu pracy z jednoczesnym obniżeniem wynagrodzenia i odpowiadającym mu obniżeniem składek na ubezpieczenie społeczne, bez możliwości zastosowania jakiegokolwiek czynnika korygującego, który umożliwiłby osiągnięcie celów przyświecających przepisowi prawa wspólnotowego?
- 3) W każdym wypadku i niezależnie od tego, jaka będzie treść odpowiedzi na poprzedzające pytania, czy klauzulę 2 ust. 8 oraz klauzulę 4 ust. 2 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, iż zobowiązania i zasady przez nie ustanowione są niezgodne ze sposobem obliczenia, który został wskazany powyżej?
- 4) Niezależnie od odpowiedzi udzielonej na pytania poprzedzające, czy art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 79/7/EWG ⁽²⁾ z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego należy interpretować łącznie z art. 5, w tym znaczeniu, iż zasada równego traktowania w obliczaniu wysokości świadczeń sprzeciwia się wskazanemu powyżej sposobowi obliczania wysokości świadczeń, biorąc pod uwagę fakt, iż zgodnie z danymi statystycznymi, to kobiety będące pracownikami w przytłaczającej większości korzystają z takiej formy urlopu rodzicielskiego jak powyżej opisany?

⁽¹⁾ W sprawie porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz.U. L 145, s. 4, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 5, t.2, s. 285).

⁽²⁾ Dz.U. L 6 s. 24, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 5, t.1, s. 215.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej**(Sprawa C-468/08)**

(2009/C 6/22)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Støvlbæk i V. Peere, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o ich ustanowieniu, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2005/36/WE upłynął w dniu 20 października 2007 r. Tymczasem na dzień wniesienia niniejszej skargi strona pozwana nie przyjęła jeszcze wszystkich środków niezbędnych do dokonania transpozycji dyrektywy, a w każdym razie nie powiadomiła Komisji o ich przyjęciu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 255, s. 22.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii**(Sprawa C-469/08)**

(2009/C 6/23)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Støvlbæk i V. Peere, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o ich ustanowieniu, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2005/36/WE upłynął w dniu 20 października 2007 r. Tymczasem na dzień wniesienia niniejszej skargi strona pozwana nie przyjęła jeszcze wszystkich środków niezbędnych do dokonania transpozycji dyrektywy, a w każdym razie nie powiadomiła Komisji o ich przyjęciu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 255, s. 22.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez *Gerechthof te Arnhem* w dniu 3 listopada 2008 r. — *K. van Dijk* przeciwko *Gemeente Kampen*

(Sprawa C-470/08)

(2009/C 6/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechthof te Arnhem

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: K. van Dijk

Strona pozwana: Gemeente Kampen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy na podstawie rozporządzenia nr 1782/2003 ⁽¹⁾ i rozporządzenia nr 795/2004 ⁽²⁾ lub na podstawie ogólnych zasad prawa wspólnotowego, w szczególności zakazu bezpodstawnego wzbogacenia, jeżeli brak jest przepisów krajowych w tym zakresie, z chwilą wygaśnięcia stosunku dzierżawy dzierżawca jest zobowiązany do wydania wydzierżawiającemu dzierżawionego gruntu wraz ze wzniesionymi na nim budowlami oraz przenieść na niego związane z tym uprawnienia do płatności?

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie a): Czy na podstawie rozporządzenia nr 1782/2003 i rozporządzenia nr 795/2004 lub na podstawie ogólnych zasad prawa wspólnotowego, w szczególności zakazu bezpodstawnego wzbogacenia, jeżeli brak jest przepisów krajowych w tym zakresie, wydzierżawiający jest zobowiązany do zapłaty na rzecz dzierżawcy wynagrodzenia za przeniesione na wydzierżawiającego uprawnienia do płatności, a jeżeli tak, to czy wydzierżawiający musi wynagrodzić wartość całkowitą tych roszczeń czy też tylko część tej wartości, a w ostatnim przypadku jaką część?

- 3) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie a): Czy na podstawie rozporządzenia nr 1782/2003 i rozporządzenia nr 795/2004 lub na podstawie ogólnych zasad prawa wspólnotowego, w szczególności zakazu bezpodstawnego wzbogacenia, jeżeli brak jest przepisów krajowych w tym zakresie, dzierżawca jest zobowiązany do zapłaty na rzecz wydzierżawiającego wynagrodzenia za pozostające u dzierżawcy uprawnienia do płatności, a jeżeli tak, to czy dzierżawca musi wynagrodzić wartość całkowitą tych roszczeń czy też tylko część tej wartości, a w ostatnim przypadku jaką część?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) Nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników (Dz.U. L 141, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 listopada 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-490/08)

(2009/C 6/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: N. Yerrell, pełnomocnik)

Strona pozwana: Królestwo Belgii